

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Tzav 5786

Shabbat Times
18:37 19:34

Issue: 130

One of the sacrifices taught in this week's parsha is that of the thanksgiving offering. Rashi explains, based on the verses in Tehillim chapter 107, that there are four instances when a person is obligated to give thanks to Hashem by way of a Todah offering: For traversing the sea or desert safely; for being released from jail, and for recovering from a serious illness. In each of these four instances, Dovid HaMelech stated how the recipient must acknowledge Hashem's kindness and wonders by bringing a Todah offering.

Although the halacha states that one would be obligated to bring a thanksgiving offering for any miraculous salvation he were to experience in life, the Tehillim singles out these four. What is the common thread between these four, that the Tehillim singles them out specifically? Perhaps it is because of the nature of these four scenarios; they don't appear to be so miraculous. Travelling through the sea or desert, being healed from sickness and being released from jail do not seem to be such extraordinary types of salvations. People travel by boat, plane and car all the time. People are jailed and released, and most people recover from even serious illnesses. These four miracles, for which one brings a thanksgiving offering, seem lackluster. But that is precisely the point. It is easy to thank Hashem and to feel grateful when we experience the flashy extraordinary salvation for it is blatantly clear that Hashem is behind it. It is the hidden miracle, the everyday occurrences we are privy to when things go right for us, when we complete a safe journey, or when we recover from flu or bronchitis, where it is harder to acknowledge Hashem's Divine salvation. This is why Dovid HaMelech needs to mention these four and to tell us that even miracles such as these need to be recognized and acknowledged.

The Ramban at the end of Parshat Bo writes that the purpose of giving us open miracles such as we witnessed when we left Egypt, the ten plagues, the splitting of the sea, is to recognize Hashem in the little day to day ones as well. The open miracles proved to us that Hashem is real, that He cares for and takes care of us. If Hashem takes care of us and watches over us in the big things, then surely we must believe that the same is true for the little things.

The Todah offering, although a type of Shelamim sacrifice, differs in that it requires one to bring forty loaves of bread together with the animal, and that both the animal and breads need to be consumed on the very day the sacrifice was offered, including the following night. In other words, all meat and bread must be eaten before the following morning. The only way one could possibly consume that much bread and meat in such a short span of time is to invite many people to join in the thanksgiving celebration. Only a large group of people will be able to eat everything by the following morning.

This teaches us that when we thank Hashem for His kindness and salvation, we do not celebrate alone. Expressing thanks to Hashem requires us to inspire others to do the same. We can never "repay" Hashem for His kindness, certainly not by bringing a sacrifice, for Hashem does not eat or drink. He does not need us to burn animal parts on the altar for His own sake. The only way we can repay Hashem to any degree whatsoever, is by bringing others close to Him. If we truly appreciate Hashem and we believe that we are recipients of His kindness and His miracles, then we need to share that belief, that love we have of Hashem, with others. This is why we make a big party with lots of meat and bread; to show others the greatness of Hashem!

The Torah tells us that the Korban Pesach, the Passover lamb offering that we ate on Pesach night when our Temple stood, was also a thanksgiving of sorts. We would eat it on the night when we would tell over to our families, the wonders of Hashem when He took us out of Egypt with miracles and acts of kindness. It is no wonder that the Torah instructs each family to offer a Pesach lamb according to the size of the family. If the lamb was too big for the family to consume in its entirety, then a few families would make their Seder together, for all of the meat must be eaten by midnight of that very night! The festival of Pesach is all about thanking Hashem for our redemption. It is our Thanksgiving holiday. In the merit of fulfilling the seder meticulously, where we successfully thank Hashem for the past, we pray that Hashem will save us once again and bring our final redemption!

RCK wishes you a
Chag Kasher
V'Sameach

RCK RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Kimcha D'Pischa
Help families in our community celebrate
Pesach with dignity

Scan the barcode

RCK Pesach Guide 5786
A PRACTICAL GUIDE FOR PESACH

SCAN TO DOWNLOAD

TABLE OF CONTENTS:

1. Preparing for Pesach	2. Cleaning for Pesach
• Mechirat Chametz 4	• Cleaning Checklist 6
• Bedikat Chametz 4	• Kashering Methods 7
• Bior & Bittul Chametz 5	• Kashering the Kitchen 8-9
• Erev Pesach & Firstborn Fast 5	
3. Product Information	4. Laws of the Seder
• Shopping Guide 10-11	• Halachot & Amounts 14-15
• Medicine & Cosmetics 12	• Seder Checklist 15
5. Zmanim	6. Divrei Torah
• Erev Pesach 16	• Torah Bytes 17-19
• Yom Tov 16	
• Chol Hamoed 16	

RCKollel@gmail.com • 054-571-0582 • 198 Ahuzas, Ra'anana • RCKollel.com

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת צו התשפ"ו

זמני השבת

17:32

18:29

Issue: 130

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: בליל הסדר אנו עושים הרבה פעולות כדי להשאיר את הילדים ערים. שאלתי היא האם ניתן לקבל את השבת והחג מוקדם כמו שיש שעושים בן בשבתות הקיץ?
אם כן זה יהיה ממש פתרון טוב בשביל הילדים שיהיו ערניים בזמן קיום מצוות 'והגדת לבנך'!
ובפרט בתקופה הזו שמנסים לצמצם בהתקהלויות, וכך הציבור יתפזר בין שני מניינים.

תשובה: אי אפשר להתחיל את ליל הסדר לפני צאת הכוכבים. והטעם: ליל הסדר מתחיל בקידוש, והקידוש צריך להיות בזמן הראוי לסעודה, ואכילת המצה הוקשה לקורבן הפסח, וקורבן הפסח אינו נאכל אלא בלילה.

שאלה: האם ניתן לכלול במכירת חמץ אריזות פתוחות? למשל חצי בקבוק וויסקי? חצי חבילה של וופלים? שקית קמח פתוחה?
תשובה: ראשית יש להדגיש שלצרכן הפרטי ההמלצה היא לא לסמוך על מכירת החמץ בכל מה שקשור לחמץ גמור אלא אם כן מדובר בהפסד כספי ניכר.

ועוד שכוס הקידוש היא הכוס הראשונה של ד' כוסות, וכל מצוות ליל הסדר נגזרות אחר מצוות האכילה ומצוות ההגדה, ואי אפשר לקיימן מבעוד יום. אך אפשר להתפלל תפילת ערבית מבעוד יום (כולל אמירת ההלל) ובצאת הכוכבים מיד להתחיל את ליל הסדר, וכך יוכלו להרוויח כמעט שעה מהזמן הרגיל.

ולכן כדאי לסיים את כל החמץ הנ"ל בימים הקרובים ולא לכלול אותו במכירת החמץ.

אולם יש לשים לב לשתי נקודות חשובות:
א) אי אפשר להתפלל מנחה אחרי פלג המנחה, וערבית לפני צאת הכוכבים - זה שני דברים שסותרים אחד את השני, ולכן אני מציע להתפלל מנחה גדולה (ויש שכתבו שבערב פסח טוב לכתחילה להתפלל מנחה גדולה כי היו מקדימים להקריב את קרבן התמיד של בין הערביים) ואחר כך להתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים.

גם כאשר נשארה כמות גדולה של חמץ שרוצים לכלול אותה במכירת החמץ, אין לעשות כן באריזות פתוחות וכדו', אלא רק באריזות סגורות.

או לארגן מנחה סמוך לפלג המנחה, וערבית לאחר פלג המנחה כמו שנהגים לעשות במניינים המוקדמים בשבתות הקיץ.

והטעם שמכירת החמץ היא מכירה לכל דבר ועניין, וצריכים אנו לדמותה לשאר ענייני מקח וממכר המצויים בשווקים, ולא מצוי כלל שאריזת וופלים פתוחה או חצי בקבוק וויסקי הוא מוצר עובר לסוחר, ולא מצינו מכירה במוצרים פתוחים כאלו.

צריכים אנו לקרב את מכירת החמץ אל השכל וההיגיון, ולא לעשותה בצורה לא רצינית.

ולכן את כל האריזות הפתוחות הנ"ל - יש לסיים קודם פסח או לבער בשריפת חמץ ולא לכלול אותם במכירת החמץ.

בברכת חג כשר וטעם - RCK

למה דווקא בזמן חירותנו אוכלים לחם עוני

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

החירות מגיעה מכוח האדם עצמו, מתוך מאבק או שינוי מציאות. אך ביציאת מצרים היה דבר שונה לגמרי. גם ברגע היציאה עדיין הייתה למצרים שליטה על עם ישראל. הסיבה שלא הספיק הבצק להחמיץ הייתה מפני שהמצרים דרשו מהם לצאת מיד.

מצד הטבע, עדיין היו תחת שליטתם. וזו בדיוק הנקודה שהמצה באה ללמד. גם ברגע שבו יצאנו לחירות, לא היינו חופשיים מצד עצמנו. היציאה לא הייתה תוצאה של כוחנו או של מהלך טבעי. היא הייתה כולה מעשה של הקב"ה.

אם היינו אוכלים לחם של בני חורין, היה אפשר לחשוב שהחירות באה מכוחנו, ממאבקנו או מהנהגה אנושית. לכן דווקא המצה, לחם עוני, מזכירה לנו שבדרך הטבע לא היה לנו שום סיכוי. הקב"ה הוא שגאל אותנו.

לכן גם בהגדה אין אזכור למשה רבנו, בניגוד לכל אומה שמדגישה את מנהיגיה ביום חירותה. אנו מדגישים שהגאולה לא באה מכוח אדם אלא מהקב"ה בלבד.

המצווה המרכזית בפסח היא אכילת המצה ואיסור אכילת חמץ. התורה מסבירה שהמצות נאפו כי לא היה זמן להחמיץ, כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה. אך צריך להבין מדוע פרט זה כל כך מרכזי עד שאנו מציינים אותו במשך דורות שלמים, הרי לכאורה זה נראה פרט שולי בתוך סיפור החירות.

אפשר היה לחשוב להפך. אם המצה מסמלת את מצבם כעבדים שלא יכלו להחמיץ, הרי שכיום כבני חורין היינו צריכים דווקא לאכול חמץ כסמל לחירות.

מבאר הרש"ר הירש יסוד גדול. בדרך כלל בהיסטוריה, כאשר עבדים יוצאים לחירות, זה קורה כאשר האדון כבר איבד שליטה עליהם.